

Ovako živimo... izuzetno snažno iskustvo.

Žan - Evropa

Bilo nas je 14 tinejdžera poslatih u Dominikansku republiku. Tri nedelje smo u okviru projekta "Dati", za čiji napredak se sa decom za jedinstvo zalažemo već 10 godina, radili u školi "Kafe kon Leće". Zajedno sa tinejdžerima iz četvrti, ofarbali smo 5 učionica, sredili sportske terene, držali časove i animirali 200 prisutnih tinejdžera i dece. Za mene je ovo iskustvo bilo izuzetno snažno.

Osećao sam veliku radost što konačno mogu nešto konkretno da radim zarad poboljšanja sveta. Video sam beskrajnu životnu radost Dominikanaca, iako žive u veoma siromašnoj zemlji.

Imam utisak da sam primio mnogo više od onoga što sam dao, naročito u školi sa decom! Radili smo "mišićima" (farbanje, izgradnja...) i kao nastavnici.

Video sam dečju radost, i mi smo bili srećni! Snažno smo iskusili uzajamnu ljubav među nama.

Nismo bili samo nastavnici ili posetnici, nego prijatelji, starija braća i sestre. I oni će zauvek ostati naša mlađa braća i sestre!

ZALAŽEM SE DA:

**DOPRINOSIM RASTU
UZAJAMNE LJUBAVI
U MOJOJ ZAJEDNICI**

REČ ŽIVOTA | 10

«Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge»
(Iv 13, 35)

U ovom predivnom zapisu iz prvih vekova kršćanstva, čitamo: »Kršćani se ne razlikuju od ostalih ljudi ni područjem gde stanuju, ni jezikom, ni načinom života. Ne žive u svojim vlastitim gradovima, ne služe se nekim neobičnim jezikom, ne provode neki poseban život.«

Oni su obični ljudi, poput svih drugih. **«Pa ipak, poseduju tajnu koja im omogućava da snažno utiču na društvo i postanu njegova duša: sastoje se u uzajamnoj ljubavi.»**

To je Isusova poslednja volja, Njegova oporuka, život neba koji je doneo na zemlju, koji deli s nama da bi postao i naš život. Želi da Njegovi učenici budu prepoznati po uzajamnoj ljubavi.

Ali Isus pre svega traži da se istinitost Evanđelja pokaže kroz svedočanstvo čitave zajednice. Zajednica mora da pokaže da život koji je On doneo zaista može da stvori novo društvo, u kojem se žive odnosi istinskog bratstva, uzajamne pomoći i služenja, zajedničke pažnje spram najslabijih i onih s najvećim potrebama.

Nisu li to činili prvi kršćani u vreme Rimskog carstva?

Mi smo danas prvi kršćani, poput njih pozvani da praštamo, gledamo se uvek novim očima, pomažemo jedni drugima; jednom rečju – da volimo jedni druge kao što je Isus voleo nas, sigurni da Njegova prisutnost među nama ima snagu da i druge povuče u logiku božanske ljubavi.

“Kakvi su moji odnosi sa osobama u mojoj zajednici? ”

“Koristim svaku priliku da pomognem drugima kako bi rasla uzajamna ljubav u mojoj zajednici”